

Chương 188: Cô gái kia là quái vật sao?

Tống Tử Nghĩa liếc mắt một cái nhìn đám người Z Thân cùng Mộc Mộc, cười lạnh nói: “Chuyện này không có quan hệ cùng các người, ít xen vào chuyện người khác, nếu không ngay cả các người cũng đánh!”

Khi nói chuyện, mấy thanh niên ngăn ở bên cạnh đội viên ZH1.

Ngay lập tức, ánh mắt Tống Tử Nghĩa dừng ở trên người Lâm Yên cách đó không xa, cười nói: “Nhìn xem, người đàn ông này cỡ nào uất ức, cỡ nào vô dụng, cô em, muốn tính toán theo tôi hay không, chỉ cần em phục vụ tôi thoải mái dễ chịu, khẳng định có lợi ích thực tế hơn tên vô dụng em đi theo.”

Nghe nói như vậy, trong mắt Lâm Yên chợt lóe ánh sáng lạnh. Nhưng thực mau, Lâm Yên lại hít vào một hơi thật sâu, cô cần phải bình tĩnh, cô đã hứa với mình, về sau không ra tay đánh nhau, cô phải phải sạch quan hệ đoạn hồi ức âm u trước kia.

“Như thế nào, không muốn?” Tống Tử Nghĩa thấy Lâm Yên không nói chuyện, lập tức cười lạnh nói: “Vậy tôi sẽ đánh hấn, đánh tới em quỳ xuống xin tôi mới thôi!”

Tống Tử Nghĩa nói xong, lập tức dùng ánh mắt ra hiệu cho nhiều thanh niên ở bên cạnh.

Được Tổng Tử Nghĩa ra hiệu, hơn mười thanh niên trẻ tuổi bao vây Bùi Vũ Đường, tay nắm chân đá.

“Tổng Tử Nghĩa, anh chờ đó cho tôi, xem tôi giết anh hay không.” Trong miệng Bùi Vũ Đường cũng không ngừng thăm hỏi một phen cả nhà Tổng Tử Nghĩa là.

“Đều cho tôi lên!” Tổng Tử Nghĩa thân sắc âm trầm, nháy mắt xông lên phía trước, tay trái hung hăng nắm tóc Bùi Vũ Đường, tay phải không ngừng tát trên mặt Bùi Vũ Đường.

Lúc này khóe miệng của Bùi Vũ Đường đã bị tát ra vết máu.

“Chát”!

Bỗng nhiên, Lâm Yên xuất hiện ở bên cạnh Bùi Vũ Đường, một phát cầm tay phải Tổng Tử Nghĩa vung cái tát.

“A, như thế nào, gái điếm nhỏ đã thay đổi chủ ý?” Tổng Tử Nghĩa nhìn chăm chăm Lâm Yên, khóe miệng khế nhếch.

Nhưng mà, Lâm Yên cũng không có để ý tới Tổng Tử Nghĩa, ở trước mặt mọi người, cánh tay phải hơi hơi giơ lên, trong mắt một mảnh lạnh băng.

“Cô muốn làm gì?” Thấy thế, Tống Tử Nghĩa hai mắt híp lại.

Tống Tử Nghĩa vừa mới rơi xong, Lâm Yên giơ cánh tay, lại động.

Chỉ nghe “Bốp” một tiếng, mọi người ở đây còn không biết đã xảy ra cái gì, lại thấy một bàn tay Lâm Yên hung hăng tát ở trên khuôn mặt béo phì của Tống Tử Nghĩa.

Cùng lúc đó, một cái tát này của Lâm Yên sức quán tính thật lớn, làm thân hình của Tống Tử Nghĩa ròi khỏi mặt đất, cả người sau khi lộn ở trong không trung hai ba vòng, lúc này mới ngã thật mạnh ở trên mặt đất.

“Anh cả!”

Thấy thế, Tống Diệu Nam choáng váng, cô gái kia đã tát anh cả của hắn một cái tát thành dáng vẻ này?!

Thực mau, Tống Tử Nghĩa được Tống Diệu Nam đỡ lên. Trong khóe miệng và mũi của Tống Tử Nghĩa có máu tươi chảy ra, mặt bị Lâm Yên tát một cái đều là máu tươi.

“Anh cả, anh cả, anh tỉnh lại đi!” Tống Diệu Nam vội vàng mở miệng nói.

Tổng Tử Nghĩa bị Lâm Yên tát một cái đã ngất đi. Sau khi bị Tống Diệu Nam lắc lắc vài cái, lúc này Tống Tử Nghĩa mới tỉnh lại, chỉ cảm thấy toàn thân đều đang kịch liệt đau đớn, đặc biệt là mặt mình.

“Bà mẹ nó.”

Vốn đang điên cuồng chửi bậy, hiện tại Bùi Vũ Đường hoàn toàn sững sốt. Hắn bị đánh mười mấy cái tát, cũng không có thảm như Tống Tử Nghĩa nha!

Một bàn tay của Lâm Yên tát xuống, mặt Tống Tử Nghĩa đầy máu còn hôn mê mấy chục giây.

Cô gái kia là quái vật sao?

“Cô, cô, con điếm thối, cô dám đánh tôi!” Tống Tử Nghĩa chỉ vào Lâm Yên: “Đánh cho tôi, đánh cho tôi!”

Theo giọng nói Tống Tử Nghĩa rơi xuống, thanh niên cách Lâm Yên gần nhất, lập tức vung quyền đánh về phía Lâm Yên.

Nhưng mà, lại cũng không thấy rõ Lâm Yên làm cái gì, chẳng qua thời gian mấy hơi thở, thân hình của mấy nam thanh niên giống như diều đứt dây, đã bay tứ tung ra ngoài.